

Dictamen en relació amb la consulta formulada per una empresa pública de transports sobre l'accés dels delegats sindicals membres del Comitè de Seguretat i Salut a les imatges de l'accident sofert per un treballador a les instal·lacions de l'empresa captades pel sistema de videovigilància

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una empresa pública de transports en el qual es demana que l'Autoritat emeti un dictamen sobre l'accés dels delegats sindicals membres del Comitè de Seguretat i Salut a les imatges de l'accident sofert per un treballador a les instal·lacions de l'empresa captades pel sistema de videovigilància.

En concret, es formulen les qüestions següents:

- a) Si els delegats sindicals membres del Comitè de Seguretat i Salut tindrien dret a accedir a les imatges de videovigilància en aquestes situacions d'accidents i, en cas afirmatiu, quina seria la base jurídica de l'article 6.1 de l'RGPD que els hi permetria l'accés.
- b) Si podrien accedir-hi tots els delegats membres del Comitè de Seguretat i Salut o, en canvi, el seu accés estaria limitat a un d'ells.
- c) Si es permetria l'accés a les imatges de videovigilància de l'accident a altres integrants de l'empresa que puguin ajudar a aclarir-ne les causes com, per exemple, analistes o responsables jeràrquics del treballador accidentat o membres del Comitè de Seguretat i Salut representants de l'empresa.
- d) Si es pot donar accés a les imatges de videovigilància de l'accident a delegats de prevenció o a altres integrants de l'empresa quan el treballador ha sofert l'accident com a resultat d'una agressió o disputa amb un altre treballador de l'empresa o un tercer aliè a aquesta.

Analitzada la petició, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

(...)

II

En la consulta es planteja la possibilitat de comunicar o cedir les imatges enregistrades pel sistema de videovigilància de l'entitat consultant, en què es veuria l'accident sofert per un dels seus treballadors dins les instal·lacions de l'empresa, a diferents actors: als delegats sindicals membres del Comitè de Seguretat i Salut, als representants de l'empresa membres també del Comitè de Seguretat i Salut, i/o a altres integrants de l'empresa, com ara el responsable jeràrquic del treballador accidentat o analistes.

La consulta no aporta informació detallada sobre l'accident de treball en qüestió. Cal, per tant, tenir present que les dites imatges podrien fer referència no només al treballador accidentat

sinó també a terceres persones. També que la comunicació d'aquestes imatges podria comportar revelar informació relativa a la salut del treballador accidentat, en la mesura que permetrien conèixer l'existència d'una lesió o dany en la seva persona com a conseqüència de la seva activitat professional.

L'article 156 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, defineix el concepte d'accident de treball en els termes següents:

“1. Se entiende por accidente de trabajo toda lesión corporal que el trabajador sufra con ocasión o por consecuencia del trabajo que ejecute por cuenta ajena.

2. Tendrán la consideración de accidentes de trabajo:

a) Los que sufra el trabajador al ir o al volver del lugar de trabajo.

b) Los que sufra el trabajador con ocasión o como consecuencia del desempeño de cargos electivos de carácter sindical, así como los ocurridos al ir o al volver del lugar en que se ejerciten las funciones propias de dichos cargos.

c) Los ocurridos con ocasión o por consecuencia de las tareas que, aun siendo distintas a las de su grupo profesional, ejecute el trabajador en cumplimiento de las órdenes del empresario o espontáneamente en interés del buen funcionamiento de la empresa.

d) Los acaecidos en actos de salvamento y en otros de naturaleza análoga, cuando unos y otros tengan conexión con el trabajo.

e) Las enfermedades, no incluidas en el artículo siguiente, que contraiga el trabajador con motivo de la realización de su trabajo, siempre que se pruebe que la enfermedad tuvo por causa exclusiva la ejecución del mismo.

f) Las enfermedades o defectos, padecidos con anterioridad por el trabajador, que se agraven como consecuencia de la lesión constitutiva del accidente.

g) Las consecuencias del accidente que resulten modificadas en su naturaleza, duración, gravedad o terminación, por enfermedades intercurrentes, que constituyan complicaciones derivadas del proceso patológico determinado por el accidente mismo o tengan su origen en afecciones adquiridas en el nuevo medio en que se haya situado el paciente para su curación.

3. Se presumirá, salvo prueba en contrario, que son constitutivas de accidente de trabajo las lesiones que sufra el trabajador durante el tiempo y en el lugar del trabajo.

4. No obstante lo establecido en los apartados anteriores, no tendrán la consideración de accidente de trabajo:

a) Los que sean debidos a fuerza mayor extraña al trabajo, entendiéndose por esta la que sea de tal naturaleza que no guarde relación alguna con el trabajo que se ejecutaba al ocurrir el accidente.

En ningún caso se considerará fuerza mayor extraña al trabajo la insolación, el rayo y otros fenómenos análogos de la naturaleza.

b) Los que sean debidos a dolo o a imprudencia temeraria del trabajador accidentado.

5. No impedirán la calificación de un accidente como de trabajo:

a) La imprudencia profesional que sea consecuencia del ejercicio habitual de un trabajo y se derive de la confianza que este inspira.

b) La concurrencia de culpabilidad civil o criminal del empresario, de un compañero de trabajo del accidentado o de un tercero, salvo que no guarde relación alguna con el trabajo.”

D'acord amb l'article 4.15) de l'RGPD s'entén per “«datos relativos a la salud»: datos personales relativos a la salud física o mental de una persona física, incluida la prestación de servicios de atención sanitaria, que revelen información sobre su estado de salud”.

Les imatges controvertides han estat enregistrades pel sistema de videovigilància que l'empresa té instal·lat en les seves instal·lacions.

El tractament de la imatge de les persones físiques a través de sistemes de videovigilància es troba sotmès als principis i garanties de la normativa de protecció de dades personals, és a dir, al Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (RGPD), a la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD)) i, específicament, a la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància.

En aquest sentit, destacar que l'article 22 de l'LOPDGDD legitima els tractaments de videovigilància portats a terme per un responsable, ja sigui una persona física o jurídica, pública o privada, amb la finalitat de preservar la seguretat de les persones i els béns, així com de les seves instal·lacions, en els termes i condicions establerts per aquest mateix article.

També que, en aplicació del principi de limitació de la finalitat (article 5.1.b) RGPD i article 6.1 Instrucció 1/2009), les imatges enregistrades amb aquesta finalitat de garantir la seguretat de persones, béns i instal·lacions no podrien emprar-se per a finalitats ulteriors incompatibles, llevat que concorregués una base jurídica suficient (article 6.1 RGPD).

En aquest sentit, l'article 6.4 de l'RGPD disposa que:

“4. Cuando el tratamiento para otro fin distinto de aquel para el que se recogieron los datos personales no esté basado en el consentimiento del interesado o en el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que constituya una medida necesaria y proporcional en una sociedad democrática para salvaguardar los objetivos indicados en el artículo 23, apartado 1, el responsable del tratamiento, con objeto de determinar si el tratamiento con otro fin es compatible con el fin para el cual se recogieron inicialmente los datos personales, tendrá en cuenta, entre otras cosas:

- a) cualquier relación entre los fines para los cuales se hayan recogido los datos personales y los fines del tratamiento ulterior previsto;*
- b) el contexto en que se hayan recogido los datos personales, en particular por lo que respecta a la relación entre los interesados y el responsable del tratamiento;*
- c) la naturaleza de los datos personales, en concreto cuando se traten categorías especiales de datos personales, de conformidad con el artículo 9, o datos personales relativos a condenas e infracciones penales, de conformidad con el artículo 10;*
- d) las posibles consecuencias para los interesados del tratamiento ulterior previsto;*
- e) la existencia de garantías adecuadas, que podrán incluir el cifrado o la seudonimización.”*

III

L'RGPD estableix que tot tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent (article 5.1.a)).

La comunicació (o accés) de les imatges a què es refereix la consulta constitueix un tractament de dades que, per tal de considerar-lo lícit, requereix comptar amb la concurrència d'alguna de les bases jurídiques establertes en l'article 6.1 de l'RGPD, ja sigui el consentiment de la persona afectada (lletra a), ja sigui alguna de les altres bases que preveu el mateix precepte, com ara quan el tractament *“es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento”* (lletra c).

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD, la base jurídica del tractament indicat a l'article 6.1.c) ha d'estar establerta pel Dret de la Unió Europea o pel dret dels Estats membres que s'apliqui al responsable del tractament. La remissió a la base legítima establerta conforme al

dret intern dels estats membres requereix, en el cas de l'Estat Espanyol, d'acord amb l'article 53 de la Constitució Espanyola, que la norma de desenvolupament, per tractar-se d'un dret fonamental, tingui rang de llei.

En aquest sentit, l'article 8 de l'LOPDGDD estableix el rang de llei de la norma habilitant.

A més, quan el tractament afecta categories especials de dades, com és el cas de les dades relatives a la salut, també cal comptar amb alguna de les excepcions establertes a l'article 9.2 de l'RGPD, per tal de poder considerar aquest tractament de dades lícit.

L'article 9 de l'RGPD disposa que:

"1. Quedan prohibidos el tratamiento de datos personales que revelen el origen étnico o racial, las opiniones políticas, las convicciones religiosas o filosóficas, o la afiliación sindical, y el tratamiento de datos genéticos, datos biométricos dirigidos a identificar de manera unívoca a una persona física, datos relativos a la salud o datos relativos a la vida sexual o la orientación sexual de una persona física.

2. El apartado 1 no será de aplicación cuando concurra una de las circunstancias siguientes:

a) el interesado dio su consentimiento explícito para el tratamiento de dichos datos personales con uno o más de los fines especificados, excepto cuando el Derecho de la Unión o de los Estados miembros establezca que la prohibición mencionada en el apartado 1 no puede ser levantada por el interesado.

b) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de obligaciones y el ejercicio de derechos específicos del responsable del tratamiento o del interesado en el ámbito del Derecho laboral y de la seguridad y protección social, en la medida en que así lo autorice el Derecho de la Unión de los Estados miembros o un convenio colectivo con arreglo al Derecho de los Estados miembros que establezca garantías adecuadas del respeto de los derechos fundamentales y de los intereses del interesado;

(...)

h) el tratamiento es necesario para fines de medicina preventiva o laboral, evaluación de la capacidad laboral del trabajador, diagnóstico médico, prestación de asistencia o tratamiento de tipo sanitario o social, o gestión de los sistemas y servicios de asistencia sanitaria y social, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros o en virtud de un contrato con un profesional sanitario y sin perjuicio de las condiciones y garantías contempladas en el apartado 3;

(...)."

Alhora, la disposició addicional dissenyada de l'LOPDGDD disposa que:

"1. Se encuentran amparados en las letras g), h), i) y j) del artículo 9.2 del Reglamento (UE) 2016/679 los tratamientos de datos relacionados con la salud y de datos genéticos que estén regulados en las siguientes leyes y sus disposiciones de desarrollo:

a) (...).

b) La Ley 31/1995, de 8 de noviembre, de Prevención de Riesgos Laborales.

(...)."

Vist això, cal examinar si les previsions de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals (LPRL), empararien la comunicació de dades pretesa en el present cas.

IV

En la consulta es planteja, per una banda, la possibilitat de comunicar les imatges enregistrades sobre l'accident de treball sofert per un treballador de l'empresa dins les seves instal·lacions als delegats sindicals membres del Comitè de Seguretat i Salut.

L'article 36.1 de l'LPRL atribueix als delegats de prevenció –representants dels treballadors amb funcions específiques en matèria de prevenció de riscos laborals (article 35 LPRL)-, entre d'altres competències, l'exercici de la tasca de vigilància i control sobre el compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals (apartat d).

En exercici d'aquestes competències i d'acord amb l'article 36.2 de l'LPRL, els delegats de prevenció estan facultats per a:

“(…)

b) **Tener acceso**, con las limitaciones previstas en el apartado 4 del artículo 22 de esta Ley, a la información y documentación relativa a las condiciones de trabajo que sean necesarias para el ejercicio de sus funciones y, en particular, a la prevista en los artículos 18 y 23 de esta Ley. Cuando la información esté sujeta a las limitaciones reseñadas, sólo podrá ser suministrada de manera que se garantice el respeto de la confidencialidad.

c) **Ser informados por el empresario sobre los daños producidos en la salud de los trabajadores** una vez que aquél hubiese tenido conocimiento de ellos, **pudiendo presentarse**, aún fuera de su jornada laboral, **en el lugar de los hechos para conocer las circunstancias** de los mismos.

d) Recibir del empresario las informaciones obtenidas por éste procedentes de las personas u órganos encargados de las actividades de protección y prevención en la empresa, así como de los organismos competentes para la seguridad y la salud de los trabajadores, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 40 de esta Ley en materia de colaboración con la Inspección de Trabajo y Seguridad Social.

(…).”

D'acord amb aquest precepte, els delegats de prevenció haurien de poder accedir a la informació sobre els danys en la salut dels treballadors que tinguin el seu origen en un fet danyós relacionat amb l'entorn laboral, únicament per a la finalitat de control que els atribueix l'LPRL (controlar el compliment per part de l'empresa de les normes de prevenció de riscos laborals (article 36.1.d) LPRL)), i limitada a les dades estrictament necessàries a aquests efectes.

Aquesta és una exigència que deriva del principi de minimització de dades (article 5.1.c) RGPD), segons el qual “los datos personales serán adecuados, pertinentes y limitados a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados («minimización de datos»).

L'LPRL obliga l'empresari “a notificar por escrito a la autoridad laboral los daños para la salud de los trabajadores a su servicio que se hubieran producido con motivo del desarrollo de su trabajo (per tant, els accidents de treball i les malalties professionals), conforme al procedimiento que se determine reglamentariamente” (article 23.3).

En relació amb el què cal entendre per “daños producidos en la salud”, l'Ordre TAS/2926/2002, de 19 de novembre, per la qual s'estableixen nous models per a la notificació dels accidents de treball i es possibilita la seva transmissió per procediment electrònic, recull, a tal efecte, un formulari en què ha de constar la descripció de la lesió soferta pel treballador, la part del cos lesionada, amb una breu descripció literal, el codi que correspongui d'acord amb les taules de l'annex II de la mateixa Ordre, el grau de la lesió, que serà el que consti en el comunicat mèdic

de baixa, el metge que efectua l'assistència immediata i el tipus d'assistència hospitalària o ambulatoria amb identificació de l'establiment.

Vist que la Llei empra el mateix concepte de danys en la salut per a la notificació per l'empresari a l'autoritat laboral (article 23.3 LPRL) que per a la comunicació als delegats de prevenció (article 36.2.c) LPRL), s'entén que la informació a comunicar hauria de ser la mateixa en quant al seu contingut, això és, la que ha de fer-se constar en el comunicat de l'accident de treball o malaltia professional, a què s'ha fet referència, i que permet als delegats de prevenció tenir coneixement sobre la gravetat i la naturalesa dels danys.

També cal tenir present que els delegats de prevenció formen part del Comitè de Seguretat i Salut (CSS), òrgan paritari i col·legiat de participació destinat a la consulta regular i periòdica de les actuacions de l'empresa en matèria de prevenció de riscos (article 38 LPRL).

D'acord amb l'article 39.1 de l'LPRL, el CSS té, entre les seves competències, la de *"promover iniciativas sobre métodos y procedimientos para la efectiva prevención de los riesgos, proponiendo a la empresa la mejora de las condiciones o la corrección de las deficiencias existentes"*.

En exercici d'aquestes competències i d'acord amb l'article 39.2 de l'LPRL, el CSS està facultat per a:

"(...)

b) *Conocer cuantos documentos e informes relativos a las condiciones de trabajo sean necesarios para el cumplimiento de sus funciones, así como los procedentes de la actividad del servicio de prevención, en su caso.*

c) ***Conocer y analizar los daños producidos en la salud o en la integridad física de los trabajadores, al objeto de valorar sus causas y proponer las medidas preventivas oportunas.***"

D'acord amb aquest precepte, els delegats de prevenció, en el si del CSS, haurien de poder no només conèixer els danys en la salut dels treballadors soferts com a conseqüència de les tasques desenvolupades en el lloc de treball, sinó també analitzar-los i valorar-ne les causes, amb la finalitat de proposar a l'empresa la millora de les condicions o la correcció de les deficiències existents detectades amb l'objectiu últim d'evitar futurs accidents (article 39.1.b) LPRL).

En aquest sentit, cal fer esment a la STS de 24 de febrer de 2016, en la qual es reconeix el dret dels delegats de prevenció a accedir, de la mateixa manera que l'autoritat laboral, *"a los informes y documentos **resultantes** de la investigación por la empresa de los daños para la salud de los trabajadores, puesto que dichos informes forman parte del proceso global de evaluación de los riesgos laborales, aun cuando puedan existir determinadas limitaciones"* derivades, als efectes que interessin, de la protecció de dades personals dels treballadors afectats (FJ IV).

Com recull, també, la STSJ d'Astúries núm. 2/2019 de 17 de gener, *"los Delegados de Prevención están legitimados para recibir información sobre extremos que puedan afectar tanto a la salud de trabajadores y trabajadoras como a las condiciones de trabajo, de tal manera que, ya se trate de agresiones o bien de incidentes o altercados que se puedan dar en los centros de trabajo, los Delegados de Prevención habrían de ser informados al respecto"* (FJ III).

Tenint en compte que els delegats de prevenció poden personar-se als llocs de fets i accedir a aquella informació que els permeti conèixer i analitzar les circumstàncies en què s'ha produït l'accident de treball, als efectes de controlar el compliment per part de l'empresa de les normes de prevenció de riscos laborals (article 36.1.d) LPRL), a priori podria admetre's la possibilitat

de que accedeixin també a les imatges captades pel sistema de videovigilància sobre l'accident en qüestió, en la mesura que el seu coneixement resulti rellevant per determinar les mesures correctores a adoptar.

Ara bé, per aplicació del principi de minimització de dades (article 5.1.c) RGPD), aquest accés a les dites imatges, de manera que les persones afectades resultin identificables, només resultaria justificat en aquells casos en què el coneixement d'aquesta dada resulti rellevant per assolir la finalitat pretesa amb l'accés. Això podria ocórrer en determinats casos, per exemple, en què les mesures a adoptar han de comportar el trasllat de la persona afectada.

Per la informació de què es disposa però no sembla que sigui aquest el cas que ens ocupa. És a dir, per controlar el compliment per part de l'empresa de les normes de prevenció de riscos laborals (article 36.1.d) LPRL), no es pot descartar que, amb caràcter general, això es pugui fer sense accedir a la identitat de les persones afectades, per la qual cosa caldria donar la informació anonimitzada.

Tal com es reconeix en, a tall d'exemple, la STSJ de Catalunya núm. 9814/2005, de 20 desembre, en les comunicacions d'informacions al delegats de prevenció, quan abasten dades relatives a la salut dels treballadors, cal vetllar per que no es facilitin "*informaciones que no sean anónimas o genéricas*" (FJ IV).

A tot això, no es pot obviar que la mateixa LPRL atribueix als delegats de prevenció la facultat de presentar-se en el lloc dels fets "*para conocer las circunstancias de los mismos*" (article 36.2.c)), és a dir, per conèixer com s'han produït els danys.

Sigui per aquest motiu, o per altres vies que permetin als delegats la identificació indirecta (dins d'una empresa potser fàcil fer la identificació en funció de les circumstàncies concurrents), cal tenir en compte que el fet que no es faciliti el nom dels treballador accidentat no implica que aquesta persona no pugui acabar essent identificada per altres vies indirectes. Tot i així, aquesta mesura seria més respectuosa amb el principi de minimització de les dades (article 5.1.c) RGPD).

Vist això, caldria admetre l'accés dels delegats de prevenció a l'informe d'investigació de l'accident de treball ocorregut en aquest cas en les instal·lacions de l'empresa, en què es contenen les conclusions sobre les causes de l'accident, el qual hauria de facilitar-se de manera anònima, per tal de no revelar dades relatives a la salut de la persona afectada, atès que el coneixement de la identitat del treballador no resultaria necessari per assolir la finalitat pretesa amb l'accés a aquest tipus d'informació i també haurien de poder accedir, si les circumstàncies del cas ho justifiquen, a la gravació dels fets. En aquest cas però, en el cas que les persones siguin identificables, caldria distorsionar la seva imatge.

Això, sens perjudici de les obligacions de reserva i confidencialitat que corresponen als delegats de prevenció.

D'acord amb l'article 37.3 de l'LPRL els delegats de prevenció estan sotmesos a l'obligació de sigil professional prevista a l'article 65 de l'ET per als comitès d'empresa. En concret, segons aquest precepte, els delegats de prevenció hauran d'observar el deure de secret respecte a aquella informació que, en interès legítim i objectiu de l'empresa o del centre de treball, els hagi estat expressament comunicada amb caràcter reservat (article 65.3 ET). En tot cas, cap tipus de document o informació lliurada per l'empresa als delegats de prevenció no es pot utilitzar fora de l'àmbit estricte de l'empresa i per a finalitats diferents de les que van motivar-ne el lliurament (article 65.3 ET) i aquest deure de secret subsisteix fins i tot després que expiri el seu mandat i independentment del lloc en què es trobin.

El fet que l'accident de treball fos resultat d'una agressió per part d'un altre company o d'un tercer aliè a l'empresa, com s'assenyala a la consulta, no desvirtuaria les conclusions fetes fins ara.

Les mateixes consideracions poden fer-se en relació amb els representants de l'empresa membres del CSS, a la vista de les competències atribuïdes al CSS (article 39.1 LPRL) i les facultats assignades als seus membres (article 39.2 LPRL), entre les quals la de conèixer i analitzar els danys produïts en la salut o en la integritat física dels treballadors per tal de valorar-ne les causes i proposar les mesures preventives oportunes (lletra c).

Per tot plegat, i donant així resposta a les qüestions concretes plantejades en la consulta, cal concloure que, a manca d'altra base jurídica, només es podria facilitar l'accés dels membres dels CSS (delegats de prevenció i representants de l'empresa) a les imatges controvertides de comptar amb el consentiment -explícit en el cas del treballador accidentat- de les persones afectades per la gravació, sobre la base dels articles 6.1.a) i 9.2.a) de l'RGPD, o bé, quan resulti justificat, de manera anonimitzada distorsionant les imatges.

V

En la consulta també es planteja la possibilitat de comunicar les imatges enregistrades sobre l'accident de treball sofert per un treballador a altres integrants de l'empresa *“que puguin ajudar a aclarir-ne les causes”*, com ara el superior jeràrquic del treballador accidentat o analistes.

L'article 16.3 de l'LPRL disposa que ***“cuando se haya producido un daño para la salud de los trabajadores o cuando, con ocasión de la vigilancia de la salud prevista en el artículo 22, aparezcan indicios de que las medidas de prevención resultan insuficientes, el empresario llevará a cabo una investigación al respecto, a fin de detectar las causas de estos hechos.”***

En el si d'aquesta investigació *“se debe obtener la mejor y la mayor información posible no sólo para eliminar las causas desencadenantes del suceso y así evitar su repetición, sino también para identificar aquellas causas que estando en la génesis del suceso propiciaron su desarrollo y cuyo conocimiento y control han de permitir detectar fallos u omisiones en la organización de la prevención en la empresa y cuyo control va a significar una mejora sustancial en la misma”* (document *“NTP 442: Investigación de accidentes-incidentes: procedimiento”*, publicat per l'Institut Nacional de Seguretat i Salut en el Treball (INSST) en llur web electrònica).

En un cas com el que s'examina, en què l'accident de treball d'un treballador de l'empresa ha estat enregistrat per les càmeres del sistema de videovigilància de l'empresa, aquesta informació hauria de formar part de la investigació de l'accident en qüestió, atès el seu potencial d'oferir informació objectiva sobre les circumstàncies en què s'ha produït i, per tant, d'ajudar en la determinació de les causes dels danys soferts pel treballador accidentat.

La utilització d'aquestes imatges per l'empresa per a aquesta finalitat no es consideraria incompatible respecte la finalitat que justifica el seu tractament en origen (article 5.1.b) RGPD), atès que entraria dins dels fins de preservar la seguretat de les persones.

L'LPRL obliga l'empresari, quan s'hagi produït un dany per a la salut dels treballadors, a dur a terme una investigació sobre el cas, a fi de detectar les causes d'aquests fets (article 16.3), si bé no concreta els mitjans a emprar per assolir aquest objectiu.

En aquest sentit, pot tenir-se en consideració les previsions de la *“NTP 442: Investigación de accidentes-incidentes: procedimiento”*, abans esmentada.

En aquest document de l'INSST, si bé s'adverteix que la persona o persones que han d'investigar els accidents o incidents de treball resta condicionat al tipus i estructura de l'empresa, es considera clau la participació del comandament directe del sector o àrea en què s'hagi produït l'accident, per la seva immediatesa, pel coneixement i contacte continu amb els treballadors implicats i pels seus coneixements dels processos de treball en què s'hagi produït el succés a investigar.

En aquest sentit, s'assenyala que *“el Mando Directo debería iniciar en todo caso la investigación y recabar el asesoramiento y cooperación de especialistas en casos en que surjan dificultades en la identificación de las causas o en el diseño de las medidas a implantar”*.

Al seu torn, s'assenyala, respecte la investigació especialitzada, que *“la realiza el Técnico de Prevención, asesorado en su caso por especialistas técnicos de las diversas áreas y acompañado por el mando directo y otro personal de la línea relacionado con el caso.”*

I s'afegeix que *“dado que, como se ha dicho, el objetivo principal y último de toda investigación es identificar las causas del accidente y éstas son normalmente múltiples, de distinta tipología e interrelacionadas, es necesario profundizar en el análisis causal a fin de obtener de la investigación la mayor y la mejor información posible. Ello entraña un grado de complejidad que dificulta la tarea de investigación y por ello, el ideal a conseguir sería que **toda investigación fuera realizada por un grupo o equipo en el que estuvieran presentes el Técnico de Prevención, el Mando Directo y otro personal de línea relacionado con el caso y con el asesoramiento necesario de especialistas técnicos** en la materia que se investigue.”*

A la vista d'aquestes consideracions, semblaria clar que el superior jeràrquic del treballador accidentat, en el si de la investigació de l'accident ocorregut, hauria de poder accedir a les imatges enregistrades pel sistema de videovigilància de l'empresa, als efectes d'examinar-ne les possibles causes.

La mateixa consideració podria fer-se en relació als “analistes” a què es refereix la consulta, en la mesura que aquests formessin part del personal, propi o extern, de l'empresa encarregat de dur a terme la dita investigació.

Des del punt de vista de la protecció de dades, l'accés a les imatges per aquestes persones, en l'exercici d'aquestes funcions d'investigació, resultaria un tractament de dades lícit sobre la base dels articles 6.1.c) i 9.2.b) de l'RGPD, en relació amb l'article 16.3 de l'LPRL.

El fet que l'accident de treball fos resultat d'una agressió per part d'un altre company o d'un tercer aliè a l'empresa, com s'assenyala a la consulta, no desvirtuaria aquestes conclusions, tot i que, en aquests casos, les dites imatges haurien de posar-se a disposició també de les autoritats competents en un termini màxim de setanta-dues hores des que es tingui coneixement de l'existència de la seva gravació (article 22.3 LOPDGDD).

D'acord amb les consideracions fetes fins ara en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

L'accés a les imatges captades pel sistema de videovigilància en relació amb un accident laboral pels membres dels Comitè de Seguretat i Salut (delegats de prevenció i representants de l'empresa) podria resultar justificat, a la vista de les funcions que els atribueix l'LPRL, en

determinats casos, per bé que ateses les circumstàncies del cas analitzat s'haurien de facilitar de manera anonimitzada en poder-se assolir d'aquesta manera la finalitat perseguida.

Més enllà d'això, l'accés a les dites imatges de manera que els afectats resultin identificables hauria de veure's limitat a les persones a qui correspongui dur a terme la investigació corresponent, entre les quals podria trobar-se el superior jeràrquic del treballador accidentat.

El fet que l'accident de treball fos resultat d'una agressió per part d'un altre company o d'un tercer aliè a l'empresa no desvirtuaria aquestes conclusions.

Barcelona, 26 de març de 2021